

Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(toinen jaosto)

23 päivänä huhtikuuta 2015

Asia F-54/14

François Vainker
vastaaan
Euroopan parlamentti

Henkilöstö — Virkamiehet — Parlamentin oikeudellisen neuvonantajan viran täyttäminen — Hakemuksen hylkääminen — Kumoamiskanne — Virkasuhteen lopullinen päätyminen kanteen nostamisen päivänä — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Vahingonkorvauskanne — Vahingonkorvausvaatimus, jota ei ole täsmennetty — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen

Aihe: SEUT 270 artiklaan, jota sovelletaan Euratomin perustamissopimukseen sen 106 a artiklan nojalla, perustuva kanne, jossa François Vainker vaatii virkamiestuomioistuinta yhtäältä kumoamaan Euroopan parlamentin puhemiehien 9.9.2013 tekemän päätöksen, jolla X nimitettiin parlamentin oikeudellisen neuvonantajan virkaan ja toisaalta vahvistamaan korvauksen vahingoista, jotka ovat aiheutuneet todetuista virkavirheistä.

Ratkaisu: Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat. François Vainker vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Henkilöstökanne — Oikeussuojan tarve — Arvioiminen kanteen nostamisen ajankohtana — Nimityspäätös — Kumoamiskanne, jonka on nostanut virkamies, joka on siirretty eläkkeelle ennen kanteen nostamista — Tutkimatta jättäminen — Vahingonkorvauskanne — Tutkittavaksi ottaminen (Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

2. Tuomioistuimenmenettely — Kannekirjelmä — Muotovaatimukset — Oikeudenkäynnin kohteen yksilöinti — Selkeä ja täsmällinen selostus kanneperusteista — Kannekirjelmä, jossa vaaditaan toimielimen aiheuttamien vahinkojen korvaamista (Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta)

1. Voidakseen nostaa henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan nojalla kanteen, jossa vaaditaan nimittävän viranomaisen tekemän nimityspäätöksen kumoamista, virkamiehellä tai entisellä virkamiehellä on oltava henkilökohtainen intressi riidanalaisen toimenpiteen kumoamiseen, ja tällainen intressi edellyttää, että vaatimus saattaa johtaa lopputulokseen, joka on hänen kannaltaan edullinen. Tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä kantajan oikeussuojan tarvetta on arvioitava kanteen nostamisen ajankohtana.

Entinen virkamies, joka siirrettiin eläkkeelle kanteen nostamisen ajankohtana ja joka ei näin ollen ole enää Euroopan unionin virkamies, ei nimittäin voi enää, jos virkamiestuomioistuin kumoaa nimityspäätöksen, hakea riidanalaista virkaa, koska hän ei enää täytä yhtä avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetettua kelpoisuusvaatimusta, joka on, että hakijan on oltava virkamies. Koska entinen virkamies ei kanteensa nostamisen ajankohtana voi enää hakea riidanalaista virkaa, hänellä ei ole minkäänlaista henkilökohtaista intressiä nimityspäätöksen kumoamiseen, koska tästä kumoamisesta ei voi aiheutua hänelle mitään etua.

Tätä päätelmää ei aseta kyseenalaiseksi se seikka, että entinen virkamies siirrettiin omasta hakemuksestaan eläkkeelle ennen kuin hän saavutti iän, jonka saavutettua hänet olisi siirretty eläkkeelle ilman muita toimenpiteitä. Henkilöstösääntöjen 47 artiklan f alakohdan ja 52 artiklan b alakohdasta seuraa, kun niitä luetaan yhdessä, että eläkkeelle siirtäminen ennenaikaisesti, joka myönnetään asianomaisen hakemuksesta, johtaa palvelussuhteen lopulliseen päättymiseen. Tällaisella eläkkeelle siirtämisellä on siis samat seuraukset kuin irtisanoutumisella.

Vaikka entisellä virkamiehellä ei ole enää perusteltua intressiä nimityspäätöksen kumoamiseen, hän säilyttää kuitenkin intressin vaatia tuomioistuinta lausumaan tästä nimityksestä sellaisen vaatimuksen yhteydessä, joka koskee korvausta sekä aineellisesta vahingosta että henkisestä kärsimyksestä, jota hän katsoo kärsineensä hallinnon tekemien erilaisten virheiden takia.

(ks. 17–19, 22 ja 25 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: tuomio Del Plato v. komissio (126/87, EU:C:1989:115, 18–20 kohta)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: tuomio Marcato v. komissio (T-82/89, EU:T:1990:77, 54 kohta); tuomio Moritz v. komissio (T-20/89, EU:T:1990:80, 15 kohta); tuomio Latham v. komissio (T-82/91, EU:T:1994:14, 24–26 kohta); tuomio Moat v. komissio (T-41/95, EU:T:1996:87, 26 kohta); tuomio Contargyris v. neuvosto (T-6/96, EU:T:1997:76, 32 kohta) ja tuomio Combescot v. komissio (T-250/04, EU:T:2007:262, 28 kohta)

Unionin yleinen tuomioistuin: tuomio komissio v. Q (T-80/09 P, EU:T:2011:347, 156 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja määräys Attey ym. v. neuvosto (T-118/11, T-123/11 ja T-124/11, EU:T:2012:270, 28 kohta)

2. Kannekirjelmässä on virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti mainittava kanteen oikeudelliset perusteet sekä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat perustelut. Näiden vaatimusten täyttämiseksi kanteessa, jossa vaaditaan korvausta unionin toimielimen aiheuttamasta vahingosta, on mainittava seikat, joiden avulla voidaan yksilöidä toiminta, josta kantaja toimielintä arvostelea, ne syyt, joiden perusteella kantaja katsoo, että kyseisen toiminnan ja kantajan kärsimän vahingon välillä on syy-yhteys, sekä kyseisen vahingon luonne ja laajuus. Vaatimus jonkinlaisen korvauksen saamisesta ei sen sijaan ei ole riittävän täsmällinen ja on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan vaatimuksia ei täytä kanne, jossa kantaja ei väitä, että hänelle on aiheutunut henkisen kärsimyksen ja menetettyjen tulojen kaltaista vahinkoa, jossa ei täsmennetä, pyritäänkö vaaditulla korvauksella korvaamaan henkinen

kärsimys vai aineellinen vahinko vai molemmat, jossa ei esitetä kantajalle aiheutunutta vahinkoa numeroin ja jossa ei myöskään viitata riittävän täsmällisesti tosiseikkoihin, joiden avulla voidaan arvioida niiden luonnetta ja laajuutta.

(ks. 26 ja 27 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: tuomio Zuckerfabrik Schöppenstedt v. neuvosto (5/71, EU:C:1971:116, 9 kohta)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: määräys Osorio v. komissio (T-505/93, EU:T:1994:76, 33 kohta) ja määräys Moat v. komissio (T-112/94, EU:T:1995:31, 32 kohta)

Virkamiesttuomioistuin: tuomio N v. komissio (F-95/05, EU:F:2007:226, 86 kohta)